

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 21 жовтня 2021 р. № 1106

Київ

Про внесення змін до постанов Кабінету Міністрів України від 24 січня 2020 р. № 28 і 29

Кабінет Міністрів України **постановляє:**

Внести до постанов Кабінету Міністрів України від 24 січня 2020 р. № 28 “Про надання фінансової державної підтримки” (Офіційний вісник України, 2020 р., № 12, ст. 489, № 34, ст. 1138, № 37, ст. 1217, № 55, ст. 1703, № 86, ст. 2768, № 97, ст. 3127; 2021 р., № 4, ст. 227, № 11, ст. 468, № 16, ст. 621, № 23, ст. 1064, № 31, ст. 1783, № 46, ст. 2850, № 58, ст. 3604) і від 24 січня 2020 р. № 29 “Про затвердження Порядку використання коштів державного бюджету, передбачених для забезпечення функціонування Фонду розвитку підприємництва” (Офіційний вісник України, 2020 р., № 12, ст. 490; 2021 р., № 4, ст. 239, № 11, ст. 468) зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України

Д. ШМИГАЛЬ

Інд. 67

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 21 жовтня 2021 р. № 1106

ЗМІНИ,
що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України
від 24 січня 2020 р. № 28 і 29

1. У постанові Кабінету Міністрів України від 24 січня 2020 р. № 28:

1) пункт 1 доповнити абзацом такого змісту:

“Порядок надання фінансової державної підтримки суб’єктам малого та середнього підприємництва за договорами фінансового лізингу.”;

2) пункт 2 після слів “середнього підприємництва” доповнити словами “, в тому числі за договорами фінансового лізингу”;

3) у Порядку надання фінансової державної підтримки суб’єктам малого та середнього підприємництва, затвердженому зазначеною постановою:

пункт 1 після слів “середнього підприємництва” доповнити словами “шляхом здешевлення вартості кредитів”;

в абзаці другому пункту 5 слова і цифри “Для реалізації мети надання державної підтримки, визначеної підпунктами 2 та 3 пункту 4 цього Порядку, суб’єкти підприємництва” замінити словами “Суб’єкти підприємництва”;

абзац другий підпункту 2 пункту 7 викласти в такій редакції:

“Надання передбаченої цим Порядком державної підтримки суб’єкту підприємництва може здійснюватися разом з державною підтримкою, яка може надаватися відповідно до законодавства місцевими держадміністраціями та органами місцевого самоврядування на підставі регіональних та місцевих програм розвитку малого і середнього підприємництва за рахунок місцевих ресурсів (місцевих бюджетів). З метою спільного надання державної підтримки, передбаченої цим Порядком і регіональними та місцевими програмами розвитку малого і середнього підприємництва, Фонд укладає договори про співробітництво з відповідними місцевими держадміністраціями та органами місцевого самоврядування, в яких визначаються основні умови впровадження зазначених спільних регіональних та місцевих програм.”;

доповнити Порядок пунктом 8¹ такого змісту:

“8¹. Суб’єкт підприємництва, який є фізичною особою — підприємцем, річний дохід якої від будь-якої діяльності не перевищує 50 млн. гривень, належить до категорії діючого бізнесу та не є учасником групи пов’язаних з ним контрагентів, крім суб’єктів господарювання,

zareestrovanih u formi fizichnih osib — pidpriemciv, kilkist yakih ne moze perevischuvati p'ять osib, protyagom usyogo stroku otrimannya derzhavnoi pidtrimki zgidno z cim Porядkom, a takozh vidpovidaє kriteriyam, viznachеним пунктом 8 цього Порядку, може отримувати фінансову державну підтримку згідно з цим Порядком за кредитом, отриманим в уповноваженому банку в національній валюті без застави майна (може бути забезпечений поручительством). Кредит такому суб'єкту підприємства надається на інвестиційні цілі, визначені підпунктом 1 пункту 12 цього Порядку, та/або фінансування оборотного капіталу.”;

у пункті 12:

підпункт 5 викласти в такій редакції:

“5) максимальна сума кредиту (кредитів), що надається суб'єкту підприємництва разом з учасниками групи пов'язаних з ним контрагентів протягом строку, визначеного пунктом 5 цього Порядку, не перевищує 50 млн. гривень, крім кредиту, що надається суб'єкту підприємництва, визначеному пунктом 8¹ цього Порядку, який не перевищує 1 млн. гривень.”;

у підпункті 7 слова і цифри “може становити до дванадцяти місяців, але не більш як до 31 грудня 2021 р.” замінити словами “не може становити більше дванадцяти місяців”;

у підпункті 8:

в абзаці першому слова “на строкову заборгованість” виключити;

після абзацу десятого доповнити підпункт новим абзацом такого змісту:

“для кредитів суб'єктам підприємництва, визначеним пунктом 8¹ цього Порядку, — не більше Індексу UIRD (дванадцять місяців) плюс чотирнадцять процентних пунктів.”.

У зв'язку з цим абзаци одинадцятий — тринадцятий вважати відповідно абзацами дванадцятим — чотирнадцятим;

в абзаці дванадцятому:

у першому реченні слова “на строк три місяці” виключити;

доповнити абзац реченням такого змісту: “Перегляд базової процентної ставки за кредитами, наданими суб'єктам підприємництва, визначеним пунктом 8¹ цього Порядку, може здійснюватись уповноваженими банками на річній основі.”;

підпункт 9 викласти в такій редакції:

“9) кредитний договір може передбачати обов'язок суб'єкта підприємництва сплатити одноразову комісію уповноваженому банку за надання кредиту в розмірі не більше ніж 0,75 відсотка суми наданого кредиту. Кредитний договір не може містити умов про сплату суб'єктом

підприємництва уповноваженому банку інших комісій за надання та/або обслуговування кредиту, крім плати за отримання гарантії Фонду в розмірі не більше ніж 0,5 відсотка річних суми заборгованості суб'єкта підприємництва за кредитом, включеним до кредитного портфеля суб'єктів підприємництва, за яким Фондом надано гарантію, з урахуванням пункту 26 цього Порядку, а також комісій, що покривають операційні витрати уповноваженого банку з обслуговування кредиту, які у сукупності за весь строк дії кредитного договору повинні становити не більше ніж 0,75 відсотка суми наданого кредиту. Кредитний договір за кредитом, включеним в установленому порядку до портфеля кредитів, часткове виконання боргових зобов'язань за якими забезпечується державними гарантіями на портфельній основі, може містити умови про сплату суб'єктом підприємництва уповноваженому банку плати за надання державної гарантії в розмірі 0,001 відсотка суми такої гарантії та сплату комісії на покриття витрат уповноваженого банку на обслуговування кредиту в розмірі не більше ніж 1 відсоток річних суми такого кредиту;”;

підпункт 12 після слів і цифри “на ціль, визначену підпунктом 3 цього пункту” доповнити словами і цифрами “, та кредитів, наданих суб'єктам підприємництва, визначеним пунктом 8¹ цього Порядку”;

у пункті 13:

в абзаці третьому цифру “3” замінити цифрою “7”;

після абзацу четвертого доповнити пункт новим абзацом такого змісту:

“до рівня 12 відсотків річних — для суб'єктів підприємництва, визначених пунктом 8¹ цього Порядку.”.

У зв'язку з цим абзаци п'ятий — п'ятнадцятий вважати відповідно абзацами шостим — шістнадцятим;

абзац шостий викласти в такій редакції:

“Розмір компенсаційної процентної ставки за наданим суб'єкту підприємництва кредитом, який підлягає сплаті ним за рахунок власних коштів, визначається з урахуванням дотримання суб'єктом підприємництва таких умов:

Умови	Група 1 суб'єктів підприємництва	Група 2 суб'єктів підприємництва			Група 3 суб'єктів підприємництва
Цільове призначення кредиту відповідно до цього Порядку	підпункти 2, 3 пункту 12	підпункт 1 пункту 12			пункт 9
Розмір річного доходу від господарської діяльності суб'єкта підприємництва на	від 0 до суми, еквівалентної 20 млн. євро (включно)	від 0 до 50 млн. гривень (включно)	від 0 до 50 млн. гривень (включно)	більше 50 млн. гривень	від 0 до 50 млн. гривень (включно)

Умови	Група 1 суб'єктів підприємництва	Група 2 суб'єктів підприємництва				Група 3 суб'єктів підприємництва
-------	----------------------------------	----------------------------------	--	--	--	----------------------------------

дату укладення

кредитного договору

Мінімальний приріст
робочих місць суб'єкта
підприємництва,
працівників

2

Розмір компенсаційної
процентної ставки,
відсотків річних

3

5

7

9

12”;

пункт 18 доповнити абзацом такого змісту:

“Для кредитів суб'єктів підприємництва, визначених пунктом 8¹ цього Порядку, моніторинг цільового використання коштів кредиту та відповідності критеріям, визначеним пунктом 8 цього Порядку, може здійснюватись уповноваженим банком на річній основі за результатами календарного року.”;

у пункті 24 слова і цифри “, за якими державна підтримка, передбачена підпунктом 2 пункту 7 цього Порядку, не надається” замінити словами і цифрами “та кредитів суб'єктам підприємництва, визначеним пунктом 8¹ цього Порядку”;

друге речення абзацу четвертого пункту 32 після слів “залежно від категорії бізнесу” доповнити словами “або мети надання державної підтримки”;

у додатку до Порядку абзаци четвертий — сьомий викласти в такій редакції:

“Наявність технологій та процедур кредитування малого та середнього підприємництва або надання послуг фінансового лізингу суб'єктам малого та середнього підприємництва, а також іпотечного кредитування, прийнятність яких визначається Фондом розвитку підприємництва.

Наявність організаційної структури з кредитування або надання послуг фінансового лізингу суб'єктам малого та середнього підприємництва, а також іпотечного кредитування.

Наявність в продуктивній лінійці банку кредитних або лізингових продуктів для малого та середнього підприємництва, а також іпотечного кредитування, інформація про які розміщена на вебсайті банку.

Наявність працюючого кредитного портфеля або портфеля лізингових договорів малого та середнього підприємництва, а також іпотечного кредитування в розмірі, визначеному Фондом розвитку підприємництва.”;

4) у Порядку здешевлення вартості іпотечних кредитів, затвердженому зазначеною постановою:

абзац сьомий пункту 2 викласти в такій редакції:

“під предметом іпотеки розуміється зареєстроване відповідно до законодавства нерухоме майно (квартира в житловому будинку квартирного типу (багатоквартирному будинку) та/або індивідуальний житловий будинок разом із земельною ділянкою, на якій розташовано такий житловий будинок, які в обласних центрах із чисельністю населення більше 1 млн., за офіційними даними Держстату, повинні бути прийняті в експлуатацію або реконструйовані не раніше ніж протягом десяти років, що передують поточному) або майнові права на квартиру в об’єкті незавершеного будівництва та/або індивідуальний житловий будинок разом із земельною ділянкою, на якій розташовані такі житлові будинки;”;

абзац другий пункту 3 викласти в такій редакції:

“Надання передбаченої цим Порядком державної підтримки може здійснюватися разом з державною підтримкою, яка може надаватися відповідно до законодавства місцевими держадміністраціями та органами місцевого самоврядування на підставі регіональних та місцевих іпотечних програм за рахунок місцевих ресурсів (місцевих бюджетів). З метою спільного надання державної підтримки, передбаченої цим Порядком і регіональними та місцевими іпотечними програмами, Фонд укладає договори про співробітництво з відповідними місцевими держадміністраціями та органами місцевого самоврядування, в яких визначаються основні умови впровадження зазначених спільних регіональних та місцевих програм.”;

у пункті 7:

у підпункті 2 слова “та члени його сім’ї не повинні мати у власності” замінити словами “та члени його сім’ї та/або кожен з них окремо не повинні мати у власності окремих”;

підпункт 3 після слів “у відповідному” доповнити словами “періоді та”;

абзац четвертий пункту 9 після слів “довідку про реєстрацію місця проживання (перебування) позичальника та членів його сім’ї” доповнити словами “або довідку, яка підтверджує місце перебування громадян України, які мають постійне місце проживання на тимчасово окупованій території, яких змусили залишити або покинути своє місце проживання (довідка про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи)”;

у пункті 10:

у підпункті 4 цифри “20” замінити цифрами “40”;

у підпункті 9:

в абзаці третьому слово “сім” замінити словом “дев’ять”;

в абзаці четвертому слова “прийняття в експлуатацію предмета іпотеки, визначеного” замінити словами “отримання позичальником документа/документів, що підтверджує/підтверджують право власності на об’єкт нерухомого майна, щодо якого раніше позичальник мав майнові права на об’єкт незавершеного будівництва, які виступали предметом іпотеки, визначеним”;

в абзаці другому підпункту 10 слова “три роки до початку поточного року” замінити словами і цифрою “десять років до початку поточного року, якщо такий об’єкт нерухомості розташований в обласному центрі з чисельністю населення більше 1 млн., за офіційними даними Держстату”.

5) доповнити постанову Порядком такого змісту:

“ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 24 січня 2020 р. № 28

ПОРЯДОК

надання фінансової державної підтримки суб’єктам малого та середнього підприємництва за договорами фінансового лізингу

1. Цей Порядок визначає умови, критерії та механізм надання фінансової державної підтримки суб’єктам малого та середнього підприємництва за договорами фінансового лізингу.

2. Для цілей цього Порядку:

суб’єктом малого підприємництва, у тому числі мікропідприємництва, та середнього підприємництва (далі — суб’єкт підприємництва) вважається фізична особа — підприємець або юридична особа, річний дохід якої від будь-якої діяльності не перевищує суму, еквівалентну 10, 2 та 20 млн. євро, визначену за офіційним валютним курсом, установленим Національним банком, що діяв на останній день звітного періоду. Показник річного доходу суб’єкта підприємництва від діяльності визначається на підставі офіційних звітних даних такого суб’єкта підприємництва за останні чотири квартали (для суб’єкта підприємництва, що подає квартальну звітність) або за останній звітний рік (для суб’єкта підприємництва, що подає річну звітність). Зазначений в цьому пункті граничний показник річного доходу суб’єкта підприємництва розраховується сумарно щодо всієї групи пов’язаних із суб’єктом підприємництва контрагентів. Група пов’язаних із суб’єктом підприємництва контрагентів визначається лізингодавцями відповідно до вимог Інструкції про порядок регулювання діяльності банків в Україні,

затвердженої постановою Правління Національного банку від 28 серпня 2001 р. № 368. При цьому суб'єкт підприємництва не може входити до групи пов'язаних з ним контрагентів, які не відповідають зазначеним в цьому пункті граничним показникам щонайменше протягом останніх двох календарних кварталів;

під діючим бізнесом розуміється господарська діяльність суб'єкта підприємництва, строк реєстрації якого як суб'єкта господарювання перевищує 12 місяців та факт провадження яким підприємницької діяльності підтверджується документально;

під новоствореним бізнесом (стартап) розуміється господарська діяльність суб'єкта підприємництва, строк реєстрації якого як суб'єкта господарювання не перевищує 12 місяців, а також господарська діяльність суб'єкта підприємництва, строк реєстрації якого як суб'єкта господарювання перевищує 12 місяців у разі, коли факт провадження ним підприємницької діяльності не підтверджується документально;

під лізингодавцем розуміється небанківська фінансова установа або юридична особа, яка не є фінансовою установою, що має ліцензію на провадження господарської діяльності з надання фінансових послуг — надання послуг з фінансового лізингу;

під винагородою за договором фінансового лізингу (далі — винагорода) розуміється частина лізингового платежу, а саме процентна ставка, до якої входить платіж, як винагорода банку/лізингодавцю за отримане у лізинг майно, та компенсація відсотків за кредитом.

Суб'єкт підприємництва повинен відповідати зазначеним в цьому Порядку критеріям на момент укладення договору фінансового лізингу з уповноваженим банком або уповноваженим лізингодавцем.

3. Надання фінансової державної підтримки суб'єктам підприємництва за договорами фінансового лізингу здійснюється Фондом розвитку підприємництва (далі — Фонд). Для виконання вимог цього Порядку Фонд затверджує програму фінансової державної підтримки суб'єктів малого та середнього підприємництва за договорами фінансового лізингу, яка може містити додаткові умови для уповноважених банків та/або уповноважених лізингодавців у визначених цим Порядком межах.

4. Фінансова державна підтримка за договорами фінансового лізингу (далі — державна підтримка) надається з метою:

1) розвитку підприємництва, зокрема сприяння розвитку суб'єктів підприємництва, збільшення обсягів виробництва, експорту, імпортозаміщення, високотехнологічного виробництва, енергоефективності, впровадження інновацій, а також сприяння створенню нових робочих місць та підприємств, поверненню трудових мігрантів до України;

2) для запобігання та подолання наслідків від встановленого Кабінетом Міністрів України карантину та обмежувальних заходів, пов'язаних з поширенням на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2 (далі — обмежувальні заходи).

5. Строк, протягом якого суб'єкти підприємництва можуть звернутися за отриманням державної підтримки, становить три роки з дня набрання чинності цим Порядком.

6. Державна підтримка надається через банки та лізингодавців, що відповідають критеріям, визначеним у додатку, та підписали з Фондом договір про співробітництво за формою, затвердженою Фондом (далі — уповноважені банки та уповноважені лізингодавці відповідно).

7. Державна підтримка надається в межах отриманих Фондом коштів, передбачених у державному бюджеті, у вигляді часткової компенсації Фондом винагороди за договорами фінансового лізингу, укладеними уповноваженими банками або уповноваженими лізингодавцями із суб'єктами підприємництва (далі — компенсація винагороди).

Надання передбаченої цим Порядком державної підтримки суб'єкту підприємництва може здійснюватися разом з державною підтримкою, яка може надаватися відповідно до законодавства місцевими держадміністраціями та органами місцевого самоврядування на підставі регіональних та місцевих програм розвитку малого і середнього підприємництва за рахунок місцевих ресурсів (місцевих бюджетів). З метою спільного надання державної підтримки, передбаченої цим Порядком і регіональними та місцевими програмами розвитку малого і середнього підприємництва, Фонд укладає договори про співробітництво з відповідними місцевими держадміністраціями та органами місцевого самоврядування, в яких визначаються основні умови впровадження зазначених спільних регіональних та місцевих програм.

8. Для отримання державної підтримки відповідно до цього Порядку суб'єкт підприємництва повинен відповідати таким критеріям:

1) суб'єкт підприємництва є фізичною особою — резидентом, зареєстрованою в установленому законом порядку як фізична особа — підприємець, або юридичною особою — резидентом, учасники (засновники) якої є фізичними або юридичними особами — резидентами України, у тому числі громадськими об'єднаннями осіб з інвалідністю, та кінцеві бенефіціарні власники (контролери) якої є фізичними особами — резидентами України;

2) суб'єкт підприємництва зареєстрований на території України (крім тимчасово окупованих територій у Донецькій та Луганській областях, Автономній Республіці Крим і м. Севастополі);

3) для новоствореного бізнесу (стартап) суб'єкт підприємництва повинен мати бізнес-план щодо реалізації інвестиційного проекту, на впровадження якого суб'єкт підприємництва укладає договір фінансового лізингу з уповноваженим банком або уповноваженим лізингодавцем;

4) суб'єкт підприємництва разом з учасниками групи пов'язаних з ним контрагентів за останні три календарних роки не отримував державної допомоги, що перевищує суму, еквівалентну 200 тис. євро, визначену за офіційним валютним курсом, установленим Національним банком, що діяв на останній день фінансового року;

5) суб'єкт підприємництва разом з учасниками групи пов'язаних з ним контрагентів за період дії обмежувальних заходів та протягом шести місяців після їх відміни не отримував державної допомоги, що перевищує суму, еквівалентну 400 тис. євро, визначену за офіційним валютним курсом, установленим Національним банком, що діяв на останній день фінансового року;

6) суб'єкт підприємництва не підпадає під обмеження щодо надання державної підтримки, визначені статтею 13 Закону України "Про розвиток та державну підтримку малого і середнього підприємництва в Україні".

9. Відбір уповноважених банків та уповноважених лізингодавців для надання суб'єктам підприємництва державної підтримки здійснюється Фондом. Порядок відбору Фондом уповноважених банків та уповноважених лізингодавців для надання державної підтримки визначається внутрішніми процедурами Фонду.

10. Відповідність суб'єктів підприємництва критеріям, установленим пунктом 8 цього Порядку, визначається уповноваженими банками та уповноваженими лізингодавцями.

Уповноважені банки та уповноважені лізингодавці здійснюють відбір, оцінку кредитоспроможності та надання послуг фінансового лізингу суб'єктам підприємництва відповідно до власних правил, процедур та фінансових продуктів з урахуванням вимог, визначених цим Порядком.

Умови надання послуг фінансового лізингу суб'єкту підприємництва з урахуванням вимог цього Порядку визначаються у договорі фінансового лізингу, що укладається суб'єктом підприємництва з уповноваженим банком або уповноваженим лізингодавцем.

11. Компенсація винагороди надається суб'єктам підприємництва, які уклали з уповноваженим банком або уповноваженим лізингодавцем договір фінансового лізингу, який повинен відповідати таким умовам:

1) договір фінансового лізингу укладений на інвестиційні цілі, пов'язані із провадженням господарської діяльності суб'єктом підприємництва, а саме на:

придбання та/або модернізацію основних засобів суб'єктом підприємництва, за винятком придбання транспортних засобів (крім тих, що будуть використовуватися в комерційних та виробничих цілях);

придбання нежитлової нерухомості з метою провадження суб'єктом підприємництва господарської діяльності без права передачі такої нерухомості в платне або безоплатне користування третім особам;

2) максимальна сума договору (договорів) фінансового лізингу, що укладається (укладаються) із суб'єктом підприємництва та учасниками групи пов'язаних з ним контрагентів протягом строку, визначеного пунктом 5 цього Порядку, не перевищує 50 млн. гривень;

3) максимальний строк фінансового лізингу не перевищує п'ять років;

4) відстрочка платежу суб'єкта підприємництва щодо сплати лізингового платежу не може становити більше дванадцяти місяців;

5) винагорода уповноваженого банку або уповноваженого лізингодавця без урахування компенсації винагороди (далі — базова винагорода) визначається за такою формулою:

для суб'єкта підприємництва, що належить до категорії діючого бізнесу, а саме:

- суб'єктів мікропідприємництва — не більше Індексу UIRD (три місяці) плюс сім процентних пунктів;

- суб'єктів малого підприємництва — не більше Індексу UIRD (три місяці) плюс шість процентних пунктів;

- суб'єктів середнього підприємництва — не більше Індексу UIRD (три місяці) плюс п'ять процентних пунктів;

для суб'єкта підприємництва, що належить до категорії новоствореного бізнесу (стартап), — не більше Індексу UIRD (три місяці) плюс сім процентних пунктів.

Індекс UIRD — український індекс ставок за депозитами фізичних осіб, що розраховується на основі номінальних ставок ринку депозитів фізичних осіб, які оголошуються банками України на строк три місяці. Перегляд уповноваженим банком або уповноваженим лізингодавцем розміру базової винагороди за договором фінансового лізингу, укладеним із суб'єктом підприємництва, з урахуванням зміни зазначеного індексу здійснюється кожного календарного кварталу. Порядок перегляду розміру

базової винагороди за договором фінансового лізингу, укладеним із суб'єктом підприємництва, та дата, станом на яку він проводиться, визначаються у договорі фінансового лізингу, укладеному між суб'єктом підприємництва та уповноваженим банком або уповноваженим лізингодавцем відповідно до його внутрішніх процедур.

Уповноважений банк або уповноважений лізингодавець має право передбачити в договорі фінансового лізингу, укладеному із суб'єктом підприємництва, умову про застосування підвищеної (штрафної) винагороди за невиконання суб'єктом підприємництва умов договору фінансового лізингу. Така підвищена (штрафна) винагорода може бути встановлена уповноваженим банком або уповноваженим лізингодавцем виключно на період, протягом якого суб'єкт підприємництва порушив умови договору фінансового лізингу, та не може перевищувати максимального розміру базової винагороди більш як на п'ять процентних пунктів. Підвищена (штрафна) винагорода не може застосовуватися до вимог щодо приросту (збереження) робочих місць суб'єкта підприємництва, передбачених пунктом 12 цього Порядку.

У разі порушення суб'єктом підприємництва умов цього Порядку або встановлення уповноваженим банком або уповноваженим лізингодавцем та/або Фондом фактів подання суб'єктом підприємництва недостовірної, неправдивої інформації, що призвело до неправомірного надання суб'єкту підприємництва державної допомоги, та/або ненадання суб'єктом підприємництва інформації, яка є необхідною для отримання державної підтримки відповідно до умов програми, затвердженої Фондом, суб'єкт підприємництва зобов'язаний самостійно забезпечити сплату винагороди, визначеної договором фінансового лізингу;

б) договір фінансового лізингу може передбачати обов'язок суб'єкта підприємництва сплатити одноразову комісію уповноваженому банку або уповноваженому лізингодавцю за надання послуг фінансового лізингу (адміністративний збір) в розмірі не більш як 1 відсоток суми фінансування за договором фінансового лізингу (сума фінансування визначається як вартість предмета фінансового лізингу за вирахуванням авансового платежу).

Уповноважений лізингодавець або уповноважений банк має право включити в лізингові платежі інші витрати, що безпосередньо пов'язані з виконанням договору фінансового лізингу (далі — комісії за додаткові послуги).

Комісії не підлягають компенсації за рахунок державної підтримки.

Граничний розмір комісій за додаткові послуги, який встановлюється у відсотках вартості предмета лізингу залежно від типу предмета лізингу, становить:

Тип предмета лізингу	Граничний розмір комісій за додаткові послуги, відсотків вартості предмета лізингу на рік
1. Нерухомість	1
2. Вантажні транспортні засоби, автобуси, транспортні засоби спеціального призначення	4
3. Техніка для сільського господарства	4
4. Легкові транспортні засоби, які використовуються в комерційних та виробничих цілях	8
5. Промислове обладнання, дорожньо-будівельна техніка та інші предмети фінансового лізингу	2

7) у договорі фінансового лізингу повинен бути зазначений розмір базової винагороди (у відсотках річних) відповідно до підпункту 5 цього пункту та розмір компенсаційної винагороди (у відсотках річних) згідно з пунктом 12 цього Порядку;

8) у договорі фінансового лізингу лізинговий платіж повинен бути розподілений на такі складові елементи:

вартість (ціна) предмета лізингу, яка повинна відповідати вартості (ціні), що зазначена в договорі купівлі-продажу (поставки) предмета лізингу;

сума компенсаційної винагороди, яка розраховується відповідно до пункту 12 цього Порядку та повинна бути сплачена суб'єктом підприємництва;

сума комісій, яка визначається відповідно до підпункту 6 цього пункту та повинна бути сплачена суб'єктом підприємництва;

9) частка участі суб'єкта підприємництва власними коштами (авансовий платіж за договором фінансового лізингу) повинна становити:

для суб'єкта підприємництва, що належить до категорії діючого бізнесу, — не менше 10 відсотків вартості предмета фінансового лізингу;

для суб'єкта підприємництва, що належить до категорії новоствореного бізнесу (стартап), — не менше 15 відсотків вартості предмета фінансового лізингу.

12. Компенсація винагороди надається Фондом суб'єкту підприємництва з метою зниження його фактичних витрат на сплату базової винагороди до рівня 5 або 7, або 9 відсотків річних (далі — компенсаційна винагорода).

Розмір компенсаційної винагороди за укладеним договором фінансового лізингу із суб'єктом підприємництва, який підлягає сплаті ним за рахунок власних коштів, визначається з урахуванням дотримання суб'єктом підприємництва таких умов:

Розмір річного доходу від господарської діяльності суб'єкта підприємництва на дату укладення договору фінансового лізингу, млн. гривень	Мінімальний приріст робочих місць суб'єкта підприємництва, працівників	Розмір компенсаційної винагороди, відсотків річних
Від 0 до 50 (включно)	2	5
Від 0 до 50 (включно)		7
Більше 50		9

Розмір річного доходу від господарської діяльності суб'єкта підприємництва визначається за останні чотири звітних календарних квартали для суб'єктів підприємництва, що подають квартальну звітність, або за останній звітний рік — для суб'єктів підприємництва, що подають річну звітність. Розрахунок зазначеного показника здійснюється на підставі даних офіційної фінансової звітності за звітний період, що передує даті укладення договору фінансового лізингу. Якщо суб'єкт підприємництва входить до складу групи пов'язаних з ним контрагентів, розмір річного доходу такого суб'єкта підприємництва від провадження господарської діяльності розраховується сумарно з урахуванням доходу, отриманого іншими учасниками групи пов'язаних з ним контрагентів.

Уповноважений банк або уповноважений лізингодавець проводить аналіз приросту робочих місць суб'єкта підприємництва (зміни середньої чисельності працівників суб'єкта підприємництва) кожного календарного кварталу протягом усього строку фінансового лізингу для суб'єкта підприємництва, на який йому надається державна підтримка, і у разі його зменшення/збільшення здійснює відповідне коригування щодо зменшення/збільшення компенсаційної винагороди.

Під час проведення аналізу приросту робочих місць суб'єкта підприємництва уповноважений банк або уповноважений лізингодавець зобов'язаний враховувати зміни середньої чисельності працівників за попередній звітний календарний квартал у інших учасників групи пов'язаних контрагентів.

На підставі проведеного аналізу уповноважений банк або уповноважений лізингодавець відповідно до умов договору фінансового

лізингу переглядає розмір компенсаційної винагороди на наступний звітний календарний квартал. Результати такого аналізу уповноважений банк або уповноважений лізингодавець надає Фонду в рамках квартальної звітності за формою, встановленою Фондом.

Умови застосування розміру компенсаційної винагороди за договором фінансового лізингу, укладеним із суб'єктом підприємництва, визначаються договором фінансового лізингу з урахуванням таких вимог:

для суб'єкта підприємництва з розміром річного доходу від нуля до 50 млн. гривень (включно) на дату укладення договору фінансового лізингу компенсаційна винагорода встановлюється на рівні 7 відсотків річних.

У разі виконання суб'єктом підприємництва вимоги щодо приросту нових робочих місць (збільшення середньої чисельності працівників суб'єкта підприємництва), зокрема створення не менше двох нових робочих місць протягом періоду, що завершується першим повним календарним кварталом, протягом якого діє договір фінансового лізингу, укладений із суб'єктом підприємництва, компенсаційна винагорода знижується до рівня 5 відсотків річних та застосовується в наступному календарному кварталі. У подальшому протягом строку фінансового лізингу за умови збереження суб'єктом підприємництва робочих місць на рівні звітного (попереднього) календарного кварталу або створення нових робочих місць компенсаційна винагорода залишається на рівні 5 відсотків річних. У разі зменшення фактичної кількості робочих місць на останній день місяця звітного (попереднього) календарного кварталу компенсаційна винагорода за договором фінансового лізингу, укладеним із суб'єктом підприємництва, на наступний календарний квартал збільшується на 1 процентний пункт за кожного штатного працівника, який був скорочений/звільнений протягом звітного (попереднього) календарного кварталу (збільшення винагороди не застосовується за умови, якщо після скорочення/звільнення працівника (працівників) суб'єктом підприємництва його середня чисельність працівників становить на рівні не менше зафіксованого уповноваженим банком або уповноваженим лізингодавцем за результатами періоду, що завершився першим повним календарним кварталом, протягом якого діє договір фінансового лізингу, з урахуванням двох нових робочих місць, створених протягом зазначеного періоду), але в будь-якому разі розмір компенсаційної винагороди за договором фінансового лізингу, укладеним із суб'єктом підприємництва, не може бути вище 7 відсотків річних;

для суб'єктів підприємництва з розміром річного доходу більше 50 млн. гривень (включно) на дату укладення договору фінансового лізингу компенсаційна винагорода встановлюється на рівні 9 відсотків річних;

для суб'єктів підприємництва, до яких застосовується компенсаційна винагорода 7 або 9 відсотків річних, протягом строку фінансового лізингу компенсаційна винагорода зменшується або збільшується за результатами щоквартального перегляду уповноваженим банком або уповноваженим лізингодавцем на 0,5 процентних пункти за кожне створене/скорочене суб'єктом підприємництва нове робоче місце (збільшення/зменшення фактичної кількості робочих місць суб'єктом підприємництва на дату останнього дня місяця звітного (попереднього) календарного кварталу порівняно з датою укладення договору фінансового лізингу), але в будь-якому разі розмір компенсаційної винагороди за договором фінансового лізингу, укладеним із суб'єктом підприємництва, не може бути нижче 5 відсотків річних та не може бути вище 7 або 9 відсотків річних відповідно.

Суб'єкт підприємництва сплачує відповідний розмір компенсаційної винагороди за договором фінансового лізингу щомісяця.

13. Компенсація винагороди за договором фінансового лізингу, укладеним із суб'єктом підприємництва, здійснюється Фондом щомісяця. Сума компенсації винагороди, що підлягає сплаті за договором фінансового лізингу, укладеним із суб'єктом підприємництва, розраховується як різниця між сумою нарахованої протягом місяця винагороди із застосуванням базової винагороди та сумою нарахованої винагороди протягом цього ж місяця із застосуванням компенсаційної винагороди, визначеної з урахуванням вимог пункту 12 цього Порядку.

14. Сплата Фондом компенсації винагороди за договорами фінансового лізингу, укладеними із суб'єктами підприємництва, здійснюється з використанням рахунків умовного зберігання (ескроу), відкритих Фондом.

Фонд з метою сплати суб'єктам підприємництва компенсації винагороди за договорами фінансового лізингу, укладеними уповноваженим банком або уповноваженим лізингодавцем, відкриває рахунок умовного зберігання (ескроу) в такому уповноваженому банку або в обраному уповноваженим лізингодавцем банку, який є уповноваженим банком згідно з Порядком надання фінансової державної підтримки суб'єктам малого та середнього підприємництва, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 24 січня 2020 р. № 28 “Про надання фінансової державної підтримки” (Офіційний вісник України, 2020 р., № 12, ст. 489; 2021 р., № 4, ст. 227, № 11, ст. 468) (далі — уповноважені банки, в яких відкриваються рахунки умовного зберігання (ескроу), — розрахункові банки).

Відкриття та обслуговування рахунка умовного зберігання (ескроу), відкритого Фондом, здійснюється розрахунковими банками на безоплатній основі.

Фонд перераховує кошти на рахунок умовного зберігання (ескроу), відкритий у відповідному розрахунковому банку, в сумі, погодженій Фондом, яка згідно з плановим (прогнозним) розрахунком уповноваженого банку або уповноваженого лізингодавця, для розрахунків з яким було відкрито рахунок умовного зберігання (ескроу) в такому розрахунковому банку, необхідна для сплати компенсації винагороди на користь відповідних суб'єктів підприємництва протягом піврічного строку дії договорів фінансового лізингу (далі — сума авансування). Перша сума авансування розраховується як прогнозна сума коштів, необхідних для сплати компенсації винагороди за договорами фінансового лізингу, які уповноважений банк або уповноважений лізингодавець планує укласти із суб'єктами підприємництва протягом піврічного періоду.

За умови своєчасного та в повному обсязі виконання суб'єктом підприємництва зобов'язань за договором фінансового лізингу (за винятком прострочення в межах строку, зазначеного в пункті 20 цього Порядку) розрахунковий банк перераховує щомісяця кошти компенсації винагороди з рахунка умовного зберігання (ескроу) Фонду для подальшого зарахування таких коштів в рахунок часткового погашення нарахованої винагороди за договором фінансового лізингу, укладеним із суб'єктом підприємництва, відповідно до умов договору про співробітництво, укладеного між Фондом та уповноваженим банком або уповноваженим лізингодавцем, договору фінансового лізингу, укладеного уповноваженим банком або уповноваженим лізингодавцем із суб'єктом підприємництва, та договору рахунка умовного зберігання (ескроу), укладеного між Фондом і розрахунковим банком.

Перерахування коштів компенсації винагороди з рахунка умовного зберігання (ескроу), відкритого Фондом у розрахунковому банку, на користь уповноваженого лізингодавця здійснюється на підставі реєстру суб'єктів підприємництва, які за результатами звітного місяця виконали своєчасно та в повному обсязі свої зобов'язання за договором фінансового лізингу.

Поповнення рахунка умовного зберігання (ескроу), відкритого Фондом в розрахунковому банку, здійснюється Фондом на підставі заявки уповноваженого банку або уповноваженого лізингодавця на таке поповнення рахунка умовного зберігання (ескроу), реєстру суб'єктів підприємництва, складеного за формою, встановленою Фондом, яким були сплачені компенсації винагороди. Заявка на поповнення рахунка умовного зберігання (ескроу) складається за формою, встановленою Фондом, та подається до Фонду в порядку, передбаченому договором про співробітництво, укладеним між Фондом та уповноваженим банком або уповноваженим лізингодавцем.

Фонд протягом 10 робочих днів з дня отримання заявки на поповнення рахунка умовного зберігання (ескроу) розглядає та погоджує її

на підставі наданих уповноваженим банком або уповноваженим лізингодавцем документів. У наданому уповноваженим банком або уповноваженим лізингодавцем реєстрі суб'єктів підприємництва зазначається інформація про кількість створених (приріст) таким суб'єктом підприємництва робочих місць, на підставі чого розраховується розмір компенсаційної винагороди за договором фінансового лізингу, укладеним із суб'єктом підприємництва, на наступний період. Фонд перераховує необхідну суму поповнення на рахунок умовного зберігання (ескроу) Фонду, відкритий у відповідному розрахунковому банку, за умови попереднього отримання Фондом відповідних коштів з державного бюджету.

У разі коли сума авансування рахунка умовного зберігання (ескроу), відкритого Фондом в розрахунковому банку, за результатами звітного піврічного періоду використана уповноваженим банком або уповноваженим лізингодавцем менш як на 30 відсотків, Фонд має право здійснювати поповнення відповідного рахунка умовного зберігання (ескроу) в такому розрахунковому банку на наступний піврічний період в меншому розмірі, ніж зазначено у заявці уповноваженого банку або уповноваженого лізингодавця.

15. Для отримання державної підтримки суб'єкт підприємництва подає уповноваженому банку або уповноваженому лізингодавцю заявку на укладення договору фінансового лізингу, інформацію про групу пов'язаних з ним контрагентів та про отримання (неотримання) ним та членами групи пов'язаних з ним контрагентів будь-якої державної допомоги та/або підтримки за період з 2 серпня 2017 р. за формою, встановленою Фондом, та інші документи/інформацію відповідно до внутрішніх процедур та правил уповноваженого банку або уповноваженого лізингодавця з урахуванням вимог до переліку інформації та форм документів, установлених Фондом.

16. Суб'єкт підприємництва набуває право на отримання компенсації винагороди у разі прийняття уповноваженим банком або уповноваженим лізингодавцем рішення щодо укладення договору фінансового лізингу з таким суб'єктом підприємництва та надання Фонду інформації про такого суб'єкта підприємництва.

17. Протягом усього строку фінансового лізингу уповноважений банк або уповноважений лізингодавець, який уклав договір із суб'єктом підприємництва, здійснює моніторинг ефективності використання та впровадження предмета фінансового лізингу. Моніторинг здійснюється уповноваженим банком або уповноваженим лізингодавцем відповідно до його внутрішніх процедур та правил з урахуванням вимог, установлених Фондом, але в будь-якому разі такий моніторинг повинен здійснюватися не рідше ніж один раз на квартал. Фонд контролює регулярність здійснення уповноваженим банком або уповноваженим лізингодавцем

зазначеного моніторингу. Фонд має право проводити в порядку, передбаченому Фондом, вибірково перевірку суб'єктів підприємництва та укладених з ними договорів фінансового лізингу на відповідність критеріям та іншим умовам цього Порядку.

18. Уповноважений банк або уповноважений лізингодавець повинен враховувати суму компенсації винагороди, що надається суб'єкту підприємництва, під час розрахунку показника обслуговування боргу суб'єкта підприємництва за договором фінансового лізингу, укладеним із суб'єктом підприємництва.

19. Уповноважений банк або уповноважений лізингодавець у разі несвоєчасного перерахування Фондом на відповідний рахунок умовного зберігання (ескроу) суми авансування повинен забезпечити безперервність надання послуги фінансового лізингу суб'єкту підприємництва із застосуванням компенсаційної винагороди.

Неможливість здійснення уповноваженим банком або уповноваженим лізингодавцем перерахування коштів для компенсації винагороди за договором фінансового лізингу суб'єкту підприємництва у зв'язку з відсутністю на рахунку умовного зберігання (ескроу) Фонду в розрахунковому банку необхідної суми коштів протягом не більше шести місяців підряд не повинно бути підставою для уповноваженого банку або уповноваженого лізингодавця визнати таку заборгованість суб'єкта підприємництва із сплати винагороди за договором фінансового лізингу простроченою.

20. Надання Фондом державної підтримки суб'єкту підприємництва шляхом часткової компенсації винагороди тимчасово припиняється у разі порушення суб'єктом підприємництва більш як на 15 календарних днів зобов'язання за договором фінансового лізингу щодо своєчасної сплати лізингових платежів, в тому числі щодо своєчасної сплати суб'єктом підприємництва частини нарахованої винагороди за договором фінансового лізингу у розмірі компенсаційної винагороди. Сплата компенсації винагороди відновлюється у разі погашення суб'єктом підприємництва заборгованості за договором фінансового лізингу або здійснення уповноваженим банком або уповноваженим лізингодавцем та суб'єктом підприємництва реструктуризації простроченої ним заборгованості за договором фінансового лізингу. За період тимчасового припинення надання державної підтримки суб'єкту підприємництва шляхом сплати компенсації винагороди відповідна компенсація винагороди не сплачується та державна підтримка за такий період не надається.

21. Надання Фондом державної підтримки суб'єкту підприємництва припиняється з дати виявлення уповноваженим банком або уповноваженим лізингодавцем та/або Фондом будь-якого з таких фактів:

сукупна сума отриманої суб'єктом підприємництва разом з учасниками групи пов'язаних з ним контрагентів державної допомоги та/або підтримки за будь-якими її напрямками протягом будь-якого трирічного періоду дорівнює або перевищує суму, еквівалентну 200 тис. євро, визначену за офіційним валютним курсом, установленим Національним банком, що діяв на останній день фінансового року;

сукупна сума отриманої суб'єктом підприємництва разом з учасниками групи пов'язаних з ним контрагентів державної допомоги та/або підтримки за період дії обмежувальних заходів та протягом шести місяців після їх відміни за будь-якими її напрямками перевищує суму, еквівалентну 400 тис. євро, визначену за офіційним валютним курсом, установленим Національним банком, що діяв на останній день фінансового року;

суб'єкт підприємництва підпадає під обмеження щодо надання державної підтримки, визначені статтею 13 Закону України "Про розвиток та державну підтримку малого і середнього підприємництва в Україні".

22. У разі суттєвого та сталого порушення уповноваженим банком або уповноваженим лізингодавцем критеріїв, визначених у додатку, та/або застосування до нього належних заходів впливу з боку органів регулювання та нагляду, та/або невиконання уповноваженим банком або уповноваженим лізингодавцем своїх зобов'язань за договором про співробітництво, укладеним між Фондом та уповноваженим банком або уповноваженим лізингодавцем, Фонд має право: тимчасово припинити співробітництво з уповноваженим банком або уповноваженим лізингодавцем та виплату коштів державної підтримки через такий уповноважений банк або такого уповноваженого лізингодавця для нових договорів фінансового лізингу, укладених із суб'єктами підприємництва, до моменту усунення порушень; вимагати негайного перерахування розрахунковим банком грошових коштів державної підтримки (частини суми авансування), що не були надані на користь суб'єктів підприємництва, на визначений Фондом рахунок.

23. Суб'єкт підприємництва позбавляється права на отримання державної підтримки з дати виявлення уповноваженим банком або уповноваженим лізингодавцем та/або Фондом будь-якого з таких фактів:

надання суб'єктом підприємництва недостовірної або недійсної інформації, що призвело до виплати коштів державної підтримки на користь суб'єкта підприємництва, який не мав права на отримання такої державної підтримки;

визнання уповноваженим органом з питань державної допомоги державної підтримки, наданої Фондом на користь суб'єкта підприємництва, державною допомогою, недопустимою для конкуренції;

належності суб'єкта підприємництва до суб'єктів, які визначені статтею 13 Закону України “Про розвиток та державну підтримку малого і середнього підприємництва в Україні”.

У разі виявлення будь-якого із наведених фактів суб'єкт підприємництва позбавляється права на отримання державної підтримки та зобов'язаний повернути Фонду таку незаконно отриману державну підтримку.

24. Уповноважений банк та уповноважений лізингодавець зобов'язані повернути Фонду кошти державної підтримки, що була надана уповноваженим банком або уповноваженим лізингодавцем на користь суб'єкта підприємництва з порушенням умов цього Порядку, зокрема подання уповноваженим банком або уповноваженим лізингодавцем Фонду недостовірної або неперевіреної інформації, внаслідок чого суб'єкт підприємництва, що фактично не відповідав цільовій групі та критеріям, визначеним цим Порядком, згідно з інформацією, наявною в уповноваженого банку або уповноваженого лізингодавця станом на дату подання відповідної заявки, та отримав державну підтримку.

25. Повернення коштів державної підтримки уповноваженим банком або уповноваженим лізингодавцем, або суб'єктом підприємництва внаслідок порушення вимог цього Порядку здійснюється відповідно до вимог Фонду та законодавства.

Додаток
до Порядку надання фінансової
державної підтримки суб'єктам малого
та середнього підприємництва за
договорами фінансового лізингу

КРИТЕРІЇ до уповноважених лізингодавців

Дотримання нормативу розміру власного капіталу та/або інших нормативів, встановлених Національним банком (за наявності).

Відсутність заборгованості із сплати податків, зборів та інших платежів до бюджету.

Незастосування протягом останніх 12 місяців щодо лізингодавця або до власників істотної участі в лізингодавці, або до пов'язаних осіб лізингодавця Україною, іноземними державами — членами Організації економічного співробітництва та розвитку чи ЄС санкцій.

Наявність технології та процедури надання послуг фінансового лізингу суб'єктам малого та середнього підприємництва, прийнятність яких визначається Фондом розвитку підприємництва.

Наявність організаційної структури з надання послуг фінансового лізингу суб'єктам малого та середнього підприємництва.

Наявність в продуктивній лінійці лізингодавця лізингових продуктів для малого та середнього підприємництва, інформація про які розміщена на веб-сайті лізингодавця.

Наявність працюючого портфеля лізингових договорів малого та середнього підприємництва в розмірі, визначеному Фондом розвитку підприємництва.

Наявність стратегічного плану щодо фінансування малого та середнього підприємництва (стратегія бізнесу, цільові параметри, ліміти на кредитні експозиції тощо).”.

2. У Порядку використання коштів державного бюджету, передбачених для забезпечення функціонування Фонду розвитку підприємництва, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 24 січня 2020 р. № 29:

1) пункт 4 доповнити абзацом такого змісту:

“Порядку надання фінансової державної підтримки суб’єктам малого та середнього підприємництва за договорами фінансового лізингу (далі — Порядок надання підтримки за договорами фінансового лізингу).”;

2) підпункт 1 пункту 5 після слів “відсотків за кредитами” доповнити словами “та винагороди за договорами фінансового лізингу”;

3) пункт 6 викласти в такій редакції:

“6. Планування та здійснення витрат, пов’язаних із компенсацією відсотків за кредитами суб’єктам підприємництва, винагороди за договорами фінансового лізингу, та витрат, пов’язаних із компенсацією відсотків позичальникам іпотечних кредитів, за рахунок бюджетних коштів здійснює Фонд на підставі отриманих від уповноважених банків та уповноважених лізингодавців заявок за формою, встановленою Фондом.

Уповноважені банки та уповноважені лізингодавці, за участю яких надається фінансова державна підтримка суб’єктам підприємництва та позичальникам іпотечних кредитів, повинні відповідати критеріям, встановленим у Порядку надання підтримки та у Порядку надання підтримки за договорами фінансового лізингу.

Фонд складає щомісяця перелік витрат за кожним уповноваженим банком та уповноваженим лізингодавцем та подає до 5 числа Мінфіну інформацію про обсяг коштів, що підлягають перерахуванню Фонду.

Підставою для включення Фондом витрат за кожним уповноваженим банком або уповноваженим лізингодавцем до переліку є відповідна заявка уповноваженого банку та/або уповноваженого лізингодавця, погоджена з Фондом.

До заявки уповноваженого банку або уповноваженого лізингодавця додається розрахунок його прогнозних витрат, пов’язаних з наданням фінансової державної підтримки з компенсації відсотків за кредитами

та/або винагороди за договорами фінансового лізингу суб'єктам підприємництва та з компенсації відсотків позичальникам іпотечних кредитів.

Заявка підписується керівником уповноваженого банку або уповноваженого лізингодавця.

Заявка, подана з порушенням вимог цього Порядку, не розглядається Фондом і повертається на доопрацювання уповноваженому банку або уповноваженому лізингодавцю.”
